

Káposztához

Itt van porcióba a töltött káposzta, melyről azt
mondták régen, hogy káposzta
Jól tudjuk, hogy sokan eszik a káposztát, de kevesen
tudják, hogy honnan hozták.
Káp nevű töröknek mondják, hogy az hozta, és erről
nevezték el, hogy káposzta.
Édes nemzetünknek híres eledele, Árpád, Gyula és jó
atyáink éltek vele.
Ugy jó a káposzta, ha sertéssült van benne, nyersen
is jó aki evett mondja,
Olajjal is de így az ember bolondja. Töltve ékes
ennek minden ringye-rongya,
Mindenki egyék ebből, csak arra legyen gondja.

Pörkölt

Tudok a pörköltről ujságot mondani, csak lassan
kell ennek a levét szőrbőlni.
Mert aki a levét hirtelen szőrbőli, tudom, hogy a
hasát meg fogja festeni.

Sütemény

Adámnak minden maradéka, akit befogad gazdám
hajléka
Mig elmondom mi a szivemnek szándéka, hogy ne legyen
szivemnek semmi eladéka,
Nyoszolyó lányok a vendég számára, ajándékot
küldtek üres asztalára
Vegyétel el hát érdemes személyek, én jó epetitust
kivánok mindenkinek

Borhoz:

Isten a bort adta szív vidámitásra, amint a szoltárban
Szent Dávid mondotta,
Ezért jó urak e borból igyanak, e lakodalomban
vigan mulassanak.
Köszöntsék a kancsót, el ne aludjanak és a
vőfinek borocskát adjanak.

Versközlő: Jakab Sándor, /68 é./ Encsencs, Tancsics u.20.

Gyűjtő: Bratis István, Encsencs, Tancsics u.24.
Nyirbátor, Báthori István Gimnázium
1964. április 5.

Vendéghívás

Alázatossággal lépünk e hajlékba,
Ég áldása szálljon a benne lakókba
A házigazdától bocsánatot kérünk
Hogy tisztos házába belépni merészünk.
Jövetelünk okát elmondom én bőven
Egy szép ünnepély van készülóban
Melyre családot általunk hivatja
A vőlegény és a tisztességes atyja.
K¹ majd jövő kedden a kedves fiának
S az ő szerelmes jegybéli párjának
A község házában tartja esküvőjét,
A saját házában meg a menyegzőjét
Ennek a szép napnak megüljük a torát
Készített a gazda bőséges vacsorát
Sziveskedjenek majd nála megjelenni,
Vacsora után a táncba is résztvenni
Jelenjenek meg majd jövő kedden reggel
S mi is szívesen látjuk a többi sereggel
E szóm és maradásom van kegyelmetekkel.

Becsúztató

Anyám bár nem leszek veled,
Áldja meg az Isten minden lépésedet
Kedves testvéreim álljatok előmbe
Mert keserves könnyek áradnak szemembe
Csaknem elájulok s bágyadok szívemben
Én elválásomon változok szívemben.
De jaj nincs mit tenni megválok tőletek,
Azért testvéreim most megengedjétek.

Nem tudom mártok-e egy tálba veletek
Végképpen engemet el ne felejtsetek
Kedves lánybarátim valakik voltatok,
Könnyező szemekkel nézek most reátok
Ne fogjon rajtatok semmiféle átok
Édes jó pajtásim így szólok hozzátok :
Szerencse, mint főkincs mellettetek álljon
Mind kívül, mind belül veletek sétáljon.
Egy szerelmes társsal olyannal szolgáljon
Akiben szívetek örömét találjon.
Álljatok előmbe sok híres legények
Akik személyemet gyakran szemléltették
Ajándékba nekem hajfonót vettetek
Mostmár sajnáljátok nem lettem titek
Már jó egészségben hagylak el titeket
Az urnak áldása tartson titeket
Vigasztalja szépen bágyadt szíveteket
Mostmár megyek, kísérvén az én kedvesemet.

Asztalhoz való ültetéskor

Dicsérettel legyen tele ez a hajlák,
Csendességben legyünk, hogy beszédem hallják
Szomorúság bánat mitőlünk távozzék,
Aki nem tud semmit most tőlem tanulják.
Urain az asztal megvagyon terítve,
Tányér kanál villa el vagon készítve,
Jönnék az étkek is most mindjárt sorjában
És a sok legénység nem áll itt hiába.
Nehogy a leves az asztalon elhüljön,
Felmelegítése dologba kerüljön
Tessenek mindnyájan helyre telepedni
A gyomrát minálunk nem rontja meg senki.

/Kimegy majd bejön a vőfi/

Kedves vendégeim, tudom hogyha volna,
Ennének innának , ha valaki hozna
Ha várnak egy kicsit én hozok enni, inni
Csak ne legyen az asztalnál bus senki.

/Kki, majd be/

Kedves vendégeim tudják mi az ujság,
Gazdánkat az elmúlt éjjel kirabolták,
A húst mind megették, a kalácsot mind elhordták,
Most várjanak míg más fő a konyhában, azt mondták.

Mondanám is nem is , hogy bizony várni kell,
Míg ott a konyhán elkészül az étel,
Pedig uraim nem tréfa higgyék el
Mert elkezdtek a főzést ezelőtt két héttel.

Jelentem alássan készen a vacsora,
Be is hozzuk mindgyárt rendben az asztalra
De majd akinek nem lesz kanala,
Az majd a jó ételt kezével kaparja.
Első tál étel lesz mogyoró csörgés,
Második gyenge borju bögés
Harmadik vénasszony nyöszörgés,
Utoljára pedig üres kocsi zörgés.

Leveshez

Érdemes vendégek nem üresen jöttem,
Étellel terhelve van ám mindkét kezem
De mielőtt hozzá nyulnának a tálhoz,
Buzgó szívvel hálát adjunk az Urnak

De hogy én itten sokat ne papoljak,
És a forró táltól sebeket ne kapjak
Vegyék el kezemből ezt a forró tálat
Melyet az ujjaim alighogy állhat
Még ahátam mögött vagy husz legény vagyon
Azoknak is kezét süti igen nagyon
Ne tántorogjon meg előttem senki most
Mert a nyakát hamar leforrázom neki
Itt tehát a leves melyet adott jó hus,
Ezért a szive ne legyen senkinek bus
Nosza muzsikások szóljon hát a vig tus
Ezzel dicsértessék az Ur Jézus Krisztus.

Hushoz

Gyenge borju hus ez, mit hoztam tornával
Csak harminc tavasszal járt ez az anyjával
Gyengesége miatt a szénát nem ehette
Szegény gyenge állat csak a korpát nyeldeste
Ezért a tornáért oly sokat fáradtam
Magyarországnak jó részét bejártam,
Ezt a keveset is Maros főbe ástam.

Pecsenyét is hoztam mégpedig kétfélét,
Behoztam a kakast és vele a jércét.
Hogy jutottam hozzá, elmesélem szépen
Hallgassanak reám figyelmesen, kérem
Szaladgált a kakas a jérce a nyomába
Én meg kaptam magam futottam utána.
Megcsiptem mindkettőt hamar szerencsére
Le is öltem őket és leforráztam szépen.
Lábaikat össze is kötöttem
Őket a tepsibe bele csömöszöltem
Szép piros barnára sült meg ott a bőrük
Lett királynak való pecsenye belőlük.

Nyuljanak hozzá izes a falatja
Tessék Násznagy uram bábrán kóstolhatja.

Káposztához

A paradicsom kertből az imént érkeztem,
Mely gyönyörű kertnek gyümölcséből ettem
Mivel ott oly sokáig kertészkedtem
Szép fejes káposztát bőven termesztettem.
Magyarországnak sok részét bejártam
Ily káposzta félét seholsem találtam
De annyit mondhatok, ahol csak jártam
Mindenki dicséri fülemmel hallottam.
Többet nem dicsérem dicsérje meg magát
Mert belevágtam egy fél oldal szalonnát.
Tizenkét disznónak elejét, hátulját
Keresse meg benne ki-ki fülét farkát.
Mivel hogy a káposzta itt vagyon,
Mindenki az evéshez jó étvággyal fogjon
Mehogy éhen maradjon.
Aztán panaszt ne nyujtson.

Borhoz

Mikor Nőé apánk Isten parancsára,
A vízözön előtt futott a bárkába
Minden állatfajból és növényből egyet vitt
Hogy a vész után ne szűkölködjön semmit
Am de mégis legbölcsebben csak azt tette,
Hogy a szőlőtőkét el nem felejtette
Neki köszönhetjük, hogy a bort ismerjük,
Melyből kedvünket erőnket szerezzük.
Rajta tehát urak töltsünk a pohárba,
Igyunk egyet Nőé apánk emlékére ma.
Hogy aszólót termesztette legyen érte hála
Neki köszönhető szívünk vigassága.

Finom fehér lisztből készült e sütemény
Cukorral vegyítve nem is igen kemény
Aki ilyennel él nem bántja a köszvény,
Mazsola szőlővel van teles de tele,
Sok más jó dolgokat is tettek ám még bele.
Oly édes a tészta mint a lépes méz
Menten megkivánja az ember, ha ránéz
Szerti is nagyon minden asszonyféle,
Még a lányok se tudnak eltelni vele.
A férfi ember is igen szereti
Tessék kérem tehát lássanak csak neki!

Kedves jó urak , édes asszonyaim
Hallgassák meg kérem egy némely szavaim
Ugy látom, hogy itten nem éhes már senki
Az evés helyett táncolna mindenki.
Mivel, hogy én ide fölválasztva lettem
A muzsikásokat ide bevezettem
A primás engem azzal biztatott,
Hogy sokkal szívesebben nyulna muzsikához
Hogyha egy pár forintot csapnak homlokához.

Vőlegény menyasszony megunták az ülést,
Kivánok nekik egy vagy két perdülést
De majd a menyasszonyt én is táncoltatom,
Hogy nem sánta ezzel megmutatom.
Minden legénynek joga lesz nem bánom

Hogy a menyasszonnyal egy vagy két fordulót járjon
Táncolhat vele mindenki kedvére
Amíg a vőlegény időt enged erre.
Rajta tehát cigány, kezdhetjük immáron
Ennek engedelmét a násznagyuktól várom.

Adatközlő: Zatureczki Józsefné /50 éves/Piricse

Gyűjtő: Zatureczki Mária, IV.o.tanuló,/Piricse, Arany J. u
Nyírbátor, Báthori István Gimnázium